

OLIMPIADA DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

Etapa locală, 17 ianuarie 2015, Hunedoara

Clasa a IX-a

- **Toate subiectele sunt obligatorii.**
- **Niciun eseu nu va fi precedat de titlu și/sau motto.**
- **Timpul de lucru: 3 ore.**
- **Total: 120 de puncte**

Citește cu atenție fragmentele de mai jos.

A.

„Totuși, o scrisoare primită într-o zi, adusă tot de haziacă*, îl intrigă.

Adresa: „Domnului Catul Bogdan, Iași”. Ștampila poștală: „Râșnov”. Plic: oarecare. Hârtia: obișnuită. Scrisul: fin, suplu, mărunt și parcă mătăsos, ca acei cârlionți care ies de sub pălărie, tremurând în vânt ușor pe tâmpla femeilor delicate.

Iată textul:

Totul ne desparte pe mine și pe tine: distanța, oamenii, viața și poate destinul. Ți-aduci aminte? Ca să-l cunoască pe Cesar, Cleopatra, însoțită de un singur credincios, a trecut marea cu barca, înfruntând-o, s-a lăsat înfășurată într-un sac ordinar și dusă pe umeri în palatul lui Cesar, fără ca nimeni să-și închipuie că într-un țol purtat pe umeri, regina Egiptului vine să-l vadă pe Cesar.

Iată ce-ți aduce scrisoarea mea. Nu mă tem nici de zâmbetul tău. Deci nu mă tem de nimic. Sunt ceea ce-i dincolo de fereastra odăii tale: depărtarea. Sunt cea mai mică fată a lumii între rândunelele ei, fiindcă mă înfășor în întregul ei necunoscut. Privirea ta nu mă va găsi nicăieri. Amintirea ta nu are unde să mă afle. Glasul tău nu poate să mă strige și nu știe unde. Sunt între cele patru zări: răspântia lor.

Cu zece ani în urmă ți-aș fi spus „Cu-cu”. Dar sufletul meu și-a pierdut glasul copilăriei. Știi să ascuți? Auzi vântul la fereastră? Auzi păsările care pleacă și se întorc, ducând și aducând primăvara? Știi ce-i nostalgia? Privești uneori pe fereastră fără să vezi nimic? Sunt pe acolo și într-acele, fără ființă, o apropiere și o îndepărtare în preajma ta.

Gândește-te la mine ca la o stea desprinsă din tine și dusă în întunericul fără fund.

L. ”

(Ionel Teodoreanu, **Lorelei**)

haziacă* = proprietară (de casă cu chirie), gazdă

B. „M-ai uitat, iubit cetitor? Sunt eu, naratorul. E drept că nu mi-am mai scos căpșorul gingaș la vedere, dar asta fiindcă am avut cu totul altă treabă. Eu sunt cel care se lăfăie acum călare pe oul de pe masă, ca și când ar vrea să-l clocească, eu sunt cel care-și agită lăbuțele invizibile (dar multe, multe!) prin odaie, gras și satisfăcut. Tot ce s-a petrecut în noaptea asta între cei doi prieteni ai noștri, care n-au fost prea cuminiți, a trecut în burtica mea sferică. Ia uite-i cum își trag, înfrigurați, hainele pe ei. Se evită cu privirea, nu mai au nimic să-și spună și, chiar dacă ar avea, nu mai socotesc că merită osteneala. El zâmbeste rece, ea nu mai vede și nu mai știe nimic. N-a mai povestit niciodată, nimănui, ce-a avut norocul neisprăvitul de Vali să audă. De aici trag concluzia că ea îl iubește. Ghinion! Căci Vali, imediat ce-au ieșit pe ușa blocului în ninsoarea de-afară, ea ținându-l de braț, obrazii înghețându-le și strângând ochii de prea mult alb în copaci și pe aleile dintre blocurile verzuiei, găsește cu cale să-i spună din nou ceea ce i-a spus în fiecare dimineață în care au plecat de la ea împreună: că s-a terminat, că nu are niciun sens, că asta a fost ultima dată. Ea își trage ușor mâna de sub brațul lui, tace multă vreme uitându-se într-o parte, iar apoi spune, cu o expresie indescifrabilă: „Faci cum vrei.” Merge lângă el până în stația de autobuz și rămân tăcuți, privind fulgii care coboară ușor pe pavajul alb. Când mașina roșie sosește, Vali spune un „la revedere” scurt și peste câteva secunde Nana îl vede așezându-se pe un scaun: o umbră verzuie străbătând prin geamul înghețat al autobuzului. Vali, de-acum, devine cu totul neinteresant. De altfel, sunt atât de ghiftuit, încât n-aș suporta un drum cu mașina. Mă întorc de aceea cu Nana, care se îndreaptă cu pași mici spre casă. Știe că în seara aceleiași zile Vali o va suna iar pe bulldogiță. Dar mai știe și că pe la sfârșitul săptămânii el are s-o aștepte la ieșirea din institut și că noaptea asta are să se repete, cum se repetă toate lucrurile, de la o vârstă încolo, în viața unei femei singure.”

(Mircea Cărtărescu, **REM**)

Subiectul I (40 de puncte)

Scrie un eseu de 600-900 de cuvinte în care să prezinți comparativ *particularitățile de structură/compoziție, semnificație și limbaj în cele două fragmente citate*. În elaborarea eseului, vei avea în vedere următoarele aspecte:

- prezentarea comparativă a câte două elemente structurale/compoziționale din cele două fragmente citate, ilustrate cu exemple;
- prezentarea comparativă a perspectivei narative în cele două fragmente citate;
- prezentarea comparativă a temei dezvoltate în cele două fragmente, prin referire la câte două situații/secvențe din fiecare text citat;
- exprimarea unei opinii argumentate despre elementele de expresivitate utilizate de către cei doi scriitori în dezvoltarea temei propuse.

Notă! Ordinea integrării reperelor în cuprinsul lucrării este la alegere.

Subiectul al II-lea (40 de puncte)

Scrie un eseu de 600-900 de cuvinte despre *ipostazele iubirii*, pornind de la cele două fragmente citate și valorificând experiența ta culturală.

Notă! În elaborarea eseului, vei respecta structura textului de tip argumentativ: *ipoteza*, constând în *formularea tezei/ a punctului de vedere* cu privire la temă, *argumentația* (cu 4 argumente / raționamente logice / exemple concrete etc.) și *concluzia / sinteza*.

Redactare (40 de puncte)

În vederea acordării punctajului pentru redactare, lucrarea ta trebuie să aibă cel puțin 1200 de cuvinte.

Pentru redactarea întregii lucrări vei primi 40 de puncte (*organizarea ideilor în scris* – 8 puncte; *abilități de analiză și de argumentare* – 10 puncte; *utilizarea limbii literare* – 6 puncte; *ortografia* – 4 puncte; *punctuația* – 4 puncte; *așezarea în pagină, lizibilitatea* – 4 puncte, *respectarea precizărilor privind numărul de cuvinte* – 4 puncte).